

o němž jest rozhodnouti dle Šu 1 j. n. řádným soudům, neboť ustanovení Šu 1215 obč. zák., odkazujícího na § 844 obč. zák. zde použiti nelze, když žalovaný popírá svou povinnost k vydání listin a bude tedy třeba sporem řešiti otázku, zda žalobní nárok na vydání těchto listin jest odůvodněn.

Čís. 6316.

Pod ustanovení Šu 57 čís. 2 konk. ř. spadají nejen tresty soudní, důchodkové a berní, nýbrž i kárné a pořádkové, bez ohledu na to, kým byly uloženy, pokud v sobě nezahrnují náhradu škody.

(Rozh. ze dne 29. září 1926, R I 793/26.)

Erár přihlásil k úpadku kromě jiných pohledávek též vykonatelnou pohledávku 2.000 Kč pořádkové pokuty. Správce úpadkové podstaty pohledávku co do správnosti popřel, načež p r v ý s o u d vyrozuměl finanční prokuraturu o popření a ustanovil státní správě lhůtu k uplatnění popřeného nároku. R e k u r s n í s o u d vyhověl rekursu finanční prokuratury potud, že ustanovil správci úpadkové podstaty lhůtu jednoho měsíce k uplatnění námitek u příslušného správního úřadu.

N e j v y š š í s o u d přihlášku eráru ohledně pořádkové pokuty 2.000 Kč odmítl.

D ů v o d y:

Finanční prokuratura přihlásila k úpadku mimo různé daně a poplatky též pořádkovou pokutu 2.000 Kč jako vykonatelný nedoplatek dle předloženého výkazu, požadujíc pro ni II. třídu úpadkových věřitelů. Při zkušebním stání popřel ji správce podstaty ve smyslu Šu 57 konk. ř., jelikož jako úpadková pohledávka nemůže býti uplatňována. Dle usnesení úpadkového soudu byla státní správě ustanovena lhůta k uplatnění popřeného nároku, rekursní soud pak poukázal správce úpadkové podstaty, by v určené lhůtě uplatnil námítky u správního úřadu. Oba soudy přehlédly však, že dle Šu 57 čís. 2 konk. řádu nemohou jako úpadkové pohledávky požadovány býti peněžité tresty pro trestné činy jakéhokoliv druhu. Sem patří nejen tresty soudní, policejní, důchodkové a berní, nýbrž i kárné a pořádkové, bez ohledu na to, kým byly uloženy, pokud v sobě nezahrnují náhradu škody. Takový nárok není úpadkovou pohledávkou, poněvadž jest z úpadkového řízení vyloučen a nemůže proto ani k úpadkovému řízení býti přihlášen. Správce úpadkové podstaty byl povinen při zkušebním stání popříti jeho vlastnost jako úpadkové pohledávky, poněvadž postrádá formálního oprávnění k účasti na úpadkovém řízení. Nemůže tedy vůbec býti o tom uvažováno, zda následkem popření náleží tomu, kdo jej přihlásil neb popřel, uplatniti v určené lhůtě dle Šu 110 konk. řádu nárok neb námítky proti němu s následky zmeškání lhůty dle §§ 131 (3), 134 (2) a 167 (2) konk. řádu. Jednaly-li takto oba nižší soudy o pohledávce vyloučené z účasti na úpadkovém řízení,

jest jejich rozhodnutí zmatečným, pročež bylo je zrušiti a přihlášku ohledně této položky odmítnouti.

Čís. 6317.

Do usnesení prvního soudu, jímž byla uložena záloha na provedení znaleckého důkazu, jest opravný prostředek nepřipustným.

(Rozh. ze dne 29. září 1926, R I 804/26.)

Do usnesení prvního soudu, jímž bylo žalované uloženo složit zálohu na znalečné, vznesla rekurs žalovaná, jímž odporovala jednak tomu, že složení zálohy na znalečné bylo uloženo pouze jí, jednak tomu, že výše požadované zálohy jest přemrštěná. Rekursní soud odmítl rekurs jako nepřipustný.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud dolíčil správně z ustanovení Šu 367 c. ř. s., že proti usnesení prvního soudu, jímž určil zálohu na provedení znaleckého důkazu, jest opravný prostředek vyloučen a že jest tu použití ustanovení obdobných o důkazu svědeckém, zejména §§ 332 první odstavec, 346 třetí odstavec a 349 c. ř. s. Mylným jest názor v dovolacím rekursu zastávaný, že v Šu 366 c. ř. s. jsou taxativně vypočteny případy, v nichž jest opravný prostředek vůbec, nebo samostatný opravný prostředek při znaleckém důkazu nepřipustný, ježto toto ustanovení vypočítává v podstatě jen případy při důkazu znaleckém zvlášť se vyskytující. Nejde na tom, že v Šu 366 c. ř. s. se uvádí nepřipustnost rekursu proti usnesení o vzetí znalce do přísahy, ačkoliv stejný předpis jest i v Šu 349 druhý odstavec c. ř. s. o svědcích obsažen, neboť v Šu 367 c. ř. s. zákon znova zdůrazňuje, že předpisů o důkazu svědeckém jest použití i při důkazu znaleckém, tedy veškerých ustanovení §§ 320 až 350 c. ř. s. a mezi nimi i předpisu Šu 349 druhý odstavec c. ř. s., jenž vylučuje opravný prostředek proti usnesení ukládajícímu zálohu na provedení důkazu.

Čís. 6318.

Chovatelem (§ 1320 obč. zák.) kance není komisionář odesílatele, na něhož došla dráhou zásilka vepřů, jež však byla přímo s dráhy odvezena na jatky, kde pak při porážení došlo k úrazu kancem.

(Rozh. ze dne 29. září 1926, Rv I 180/26.)

Žalobce, poražec vepřů na ústředních jatkách v Praze, byl pokousán při porážení kancem, jenž došel žalované firmy z Dánska a byl z dráhy